

EVALUARE NAȚIONALĂ LA FINALUL CLASEI a IV-a 2018

Test 2

LIMBA ROMÂNĂ

pentru elevii de la școlile și secțiile
cu predare în limba sârbă

Județul/sectorul .....

Localitatea .....

Școala .....

Numele și prenumele elevului .....

.....

Clasa a IV-a .....

Băiat ☐

Fată ☐

Frunza

de Emil Gârleanu

S-a desfăcut din mugur, într-o dimineață caldă, a începutului de primăvară. Cea dintâi rază de soare s-a împletit pe ea, ca o sârmă de aur, făcând-o să tremure de fericirea unei asemenea atingeri. Ziua întâi i s-a părut scurtă și apropierea nopții o mâhni. Lumina se stinse, răcoarea o făcu să se zgribulească, să se vâre între celelalte și să aștepte, ațipind până a doua zi, venirea soarelui. Cu ce revărsare de strălucire se ridică stăpânitorul lumii, până sus pe cer! Raza se scoborî din nou, și toată ziua, încălzită, frunza se scaldă în albastrul văzduhului.

În scurtă vreme se desfăcu mare, verde, mai frumoasă ca toate, mai sus decât celelalte, tocmai în vârf. De deasupra îi cădea lumină, dedesubt se ridica până la ea mireasma crinilor albi, singuratici, cu potirul plin de colbul aurului mirositor.

Un ciripit străin o miră. Și cea dintâi rândunică, venită de departe, taie albastrul ca o săgeată, înconjură copacul de câteva ori, cu strigăte de bucurie, apoi se așeză pe streășină casei, cântând mereu...

Dar, într-o dimineață, raza de soare nu mai veni. Cerul rămase acoperit de nori. Cea dintâi picătură de ploaie o izbi rece, greoaie. Câteva zile a plouat. Nici rândunelele nu se mai vedeau. Dar mirosul crinilor, seara, se împrăștia, puternic, umed: o amețea.

După zilele acestea lipsite de scânteiere, soarele răsări într-o dimineață înfocat, vărsând parcă flăcări, încălzind totul în câteva clipe. Raza o fripse. În după-amiaza zilei acesteia, o păsărică cu pene verzi și galbene, un scatiu, veni moleșit de căldură, de se furișă sub ea, la umbră, la adăpost. Și frunza se bucură, acoperi cum putu mai bine păsărică; iar aceasta ciripi, întâi înăbușită, din gușă, apoi mai prelung, mai dulce, cum nu auzise frunza cântec.

Și în fiecare zi pasărea venea să se ascundă de căldura cotropitoare, în fiecare zi frunza o ferea și seara cântecul se împrăștia vesel.

Cât n-ar fi dat acuma frunza pe o picătură de ploaie! Dar norii fugeau goniți de vânturile din înălțimi; cerul de sticlă, înflăcărat, uscaseră totul. Crinii nu mai miroseau; când și când rozeta, care își scutura sămânța coaptă, împrăstia mireasma ei în zorii unora dintre dimineți. Prea multă lumină, prea multă căldură.

Noaptele senine, cu craiul nou, cerul spuzit de stele, o fermecau. Ar fi vrut să fie veșnic noapte...

Pasărea venea mereu, câteodată și noaptea rămânea acolo, ațipind cu căpșorul sub aripă.

Și trecu mult până ce, odată, vântul de toamnă începu să bată. Zilele erau mai răcoroase, nopțile mai reci; cerul rareori curat. Puternic suflă vântul tomnatic! Apusurile erau ca sângele și parcă înroșeau și pământul. Frunza își simți puterile slăbite; cu greu putea să țină piept vântului care o clătina din toate părțile; câteva tovarășe, smulse, fluturată prin aer, apoi fuseseră duse departe.

Pasărea venea mai rar, nu mai cânta, și asta o mânia cumplit.

Frunza tânjea, se îngălbenea; celelalte de pe același copac, parcă se îngălbeniseră și mai repede. Începuseră să cadă. Frunza auzea mereu, de acolo, din vârful, foșnetul cobitor al tovarășelor ce o părăseau strecurându-se ușor, ca o șoaptă, ca o rugăciune, așternându-se jos, într-un lăvicer pe deasupra căruia vântul alerga grăbit.

De dimineață până seara, și noaptea, frunzele cădeau întruna. Unele mai repezi, altele mai domoale, legănându-se în aer ca o aripă de fluture, aninându-se de ramuri, ca cerând ajutor; numai într-un târziu, dându-se învinse, cădeau îngropându-se între celelalte.

Într-o dimineață se sperie. În tot copacul rămăsese numai ea! Ramurile goale se loveau unele de altele tremurând ca de frig. Deasupra, cerul cu nori greoi ca de bumbac; în largul lui, stoluri întregi de păsări plecau în șir; atunci băgă de seamă că și cuiburile rândunelilor rămaseră goale.

Un fior o străbătu și se gândi la pasărea pe care nu o văzuse de câteva zile. În clipele acestea, când parcă se cutremura la gândul că poate și ea va trebui să se desprindă, să moară, ca și celelalte, vederea prietenei, pe care o adăpostise atâta, i-ar fi fost de ajutor.

Și pasărea parcă auzi chemarea tovarășei de altădată; veni, dar se opri puțin, pe o altă ramură, ca și când n-ar fi cunoscut locul obișnuit în care cântase; apoi își luă zborul și, în trecerea grăbită, fără să întoarcă măcar capul, lovi cu vârful aripei frunza, care, de-abia mai ținându-se, căzu la rândul ei.

Și lăvicerul de jos nu se mai îngroșă, din ce fusese, cu această, cea din urmă, moartă.

(Sursa <http://www.cutiutafermecata.ro/povesti-de-citit/Emil-Garleanu>)

Rezolvă cerințele următoare!

1.

Încercuiește răspunsul corect!

Care este titlul acestui text ?

- A. Floarea
- B. Frunza
- C. Tulpina
- D. Fructul

Nu se completează de către elev.

COD

1.

2.

Încercuiește răspunsul corect!

În ce anotimp s-a desfăcut din mugur frunza?

- A. vara
- B. iarna
- C. toamna
- D. primăvara

Nu se completează de către elev.

COD

2.

3.

Încercuiește răspunsul corect!

Găsește un verb cu înțeles asemănător verbului „a se zgribuli”.

- A. a se întinde
- B. a se lungi
- C. a se strânge
- D. a zâmbi

Nu se completează de către elev.

COD

3.

4.

Încercuiește răspunsul corect!

Ce mână micuța frunză ?

- A. copacul
- B. primăvara
- C. soarele
- D. apropierea nopții

Nu se completează de către elev.

COD

4.

5.

Încercuiește răspunsul corect!

Cine s-a împletit în jurul frunzei, ca o sârmă de aur ?

- A. o rază de soare
- B. o pânză de păianjen
- C. o ață aurită
- D. o eșarfă galbenă

Nu se completează de către elev.

COD

5.

6.

Unește propozițiile cu personajele corespunzătoare!

A făcut frunza să tremure de fericirea atingerii ei.
Se ascundea de căldura cotropitoare sub frunză.
S-a desfăcut dint-un mugur.

Păsărea
Frunza
Raza soarelui

Nu se completează de către elev.

COD

6.

7.

Încercuiește răspunsul corect!

Expresia *să țină piept* înseamnă...

- A. a se lovi
- B. a pleca
- C. a rezista
- D. a alerga

Nu se completează de către elev.

COD

7.

8.

Încercuiește răspunsul corect!

Cum s-a simțit frunza când a rămas singură în tot copacul ?

- A. supărată
- B. speriată
- C. rușinată
- D. bucuroasă

Nu se completează de către elev.

COD

8.

9.

Încercuiește răspunsul corect!

Mireasma căror flori ajungea până la frunză?

- A. a trandafirilor
- B. a garoafelor
- C. a narciselor
- D. a crinilor albi

Nu se completează de către elev.

COD

9.

10.

Încercuiește răspunsul corect!

Cuvântul opus pentru *fericire* este:

- A. frumusețe
- B. bucurie
- C. nefericire
- D. bunătate

Nu se completează de către elev.

COD

10.

11.

Numerotează de la 1 la 5 propozițiile, ținând cont de firul poveștii!

Într-o primăvara, s-a desfăcut dintr-un mugur o frunză.	
A început să sufle vântul tomnatic.	
Raza soarelui fripe frunza.	
Frunza se desprinse din copac și muri.	
Razele soarelui o făceau să tremure de fericire.	

Nu se completează de către elev.

COD

11.

12.

Completează spațiile goale cu însușirile frunzei în anotimpul primăvară!

Frunza a fost

Nu se completează de către elev.

COD

12.

13.

Notează cu A(adevărat) și F (fals) în dreptul fiecărei propoziții!

Frunza s-a împrietenit cu o păsărică.	
Frunza s-a bucurat de venirea iernii.	

Nu se completează de către elev.

COD

13.

14.

Completează propozițiile cu cuvinte corespunzătoare din text!

„ Într-o dimineață se sperie. În tot ..... rămăsese numai ea!
 Ramurile goale se loveau unele de altele tremurând ca de frig. Deasupra, cerul cu nori
 ..... ca de bumbac; în largul lui, stoluri întregi de păsări plecau în șir; atunci băgă de
 seamă că și cuiburile ..... rămaseră goale.”

Nu se completează de către elev.

COD

14.

15.

Scrie, în cinci rânduri, alt sfârșit poveștii.

Nu se completează de către elev.

COD

15.

FELICITĂRI, AI AJUNS LA SFÂRȘITUL TESTULUI!

MULȚUMIM PENTRU PARTICIPARE!